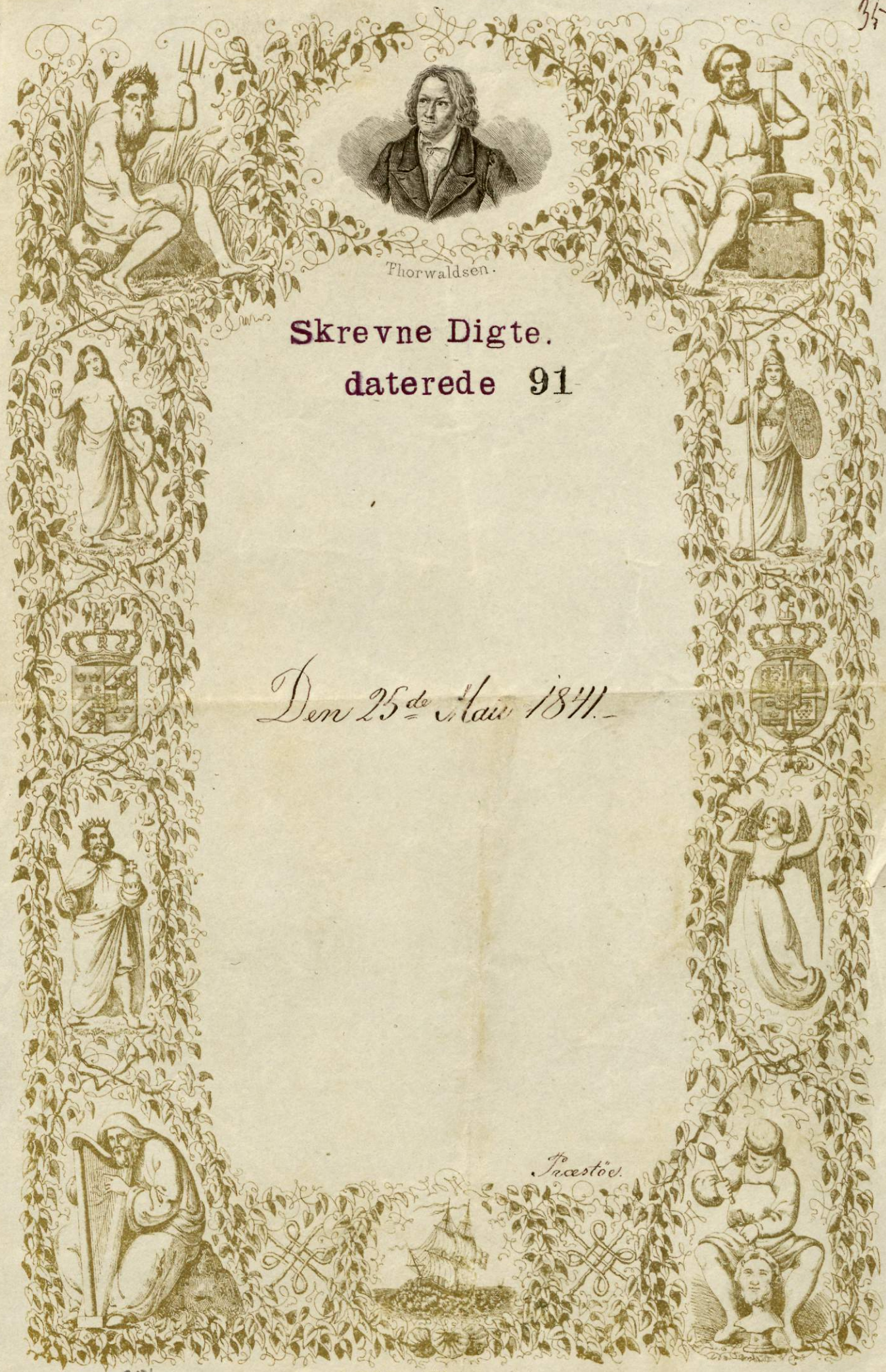

Stjernen, som i Nord Du tændte
 Tinkler meer og meer
 Trindt den tusind Straaler sendte
 Manger klart dem seer.
 "Kunstens Aand Dit Værk beskriver,
 Til Din Røst selv Barmet lytter,
 Og paa Danmarks Blomster-Kengle
 Muser boe og Engle."

Saa Farvel! - alt Snekkens Aare,
 Skadker stærkt i Løe,
 "Men naar Storken nu ad Aare,
 Seer til Sjölands Ge.
 Bringes dem fra Piniens Lande
 Budskab til de danske Strande.
 Han til Hjemfart sig bereder,
 Snart Han er hos Eder."

Skrevne Digte.
 daterede 91

Den 25de Mai 1841.

Impromptu.

Melodie: Danmarks deiligst Wang og Wænge.

Langs ad Liv bekraendste Strande
I Dit Dannevang
Toner Dig fra Odans Wænde
Nu vor Afskedsang:
"Og fra høie Bøgesale
Sjunge for Dig Nattergale
Bede Dig med liflig Stemme
Oi Dit Dan at glemme."

Waarens fagre friske Blommer
Staae med Morgendugg
Snart med Blomsterkrands vor Sommer
Breder trindt sin Dug:
"Og fra Søe, fra Lund, fra Wænge
Og hvor Blomster staae i Enge
Skal om, Thorvald danske, sjunge
Dan med Skjaldes - Tunge."